

[Einer Jensen.]

Medlemslister, den Gang Kommunerne maatte betale i Forhold til det Antal Kassemedlemmer, de havde boende i Kommunen. Allerede i 1927 rejste jeg Spørgsmaalet om at blive fri for disse Medlemslister, og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der den Gang var Ordfører for Venstre, stillede sig meget velvilligt overfor min Henstilling. Der er ingen Rimelighed i at ofre alle de Penge, disse Medlemslister koster, og jeg henstiller, da jeg anser dem for unyttige, til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen at frafalde Kravet om disse Lister.

Det ærede Medlem omtalte Misbrugene og havde fundet et Par Eksempler herpaa, som han mente det nyttigt at fremdrage. Ja, vi har som bekendt ogsaa gennemført en Kriselov for Landbruget, og jeg har ogsaa nogle Gange været ude for Snak om, at der havde fundet Misbrug Sted der, men jeg har sagt heroverfor, som jeg ogsaa maa sige med Hensyn til Misbrug indenfor Arbejdsløshedslovgivningen, at naar der er Tale om saa mange Tusinde Mennesker, vil der naturligvis altid være nogle, der ikke opfylder Lovens Bestemmelser, som paa en eller anden Maade misbruger den. Men at benytte disse Misbrug som Grundlag for Angreb paa Arbejdsløshedslovgivningen er fuldkommen uberettiget. Jeg minder da ogsaa om, at Arbejderne selv betaler en meget væsentlig Del af de Penge, her er Tale om, mellem 20 og 25 Mill. Kr. om Aaret, i Kontingenter. Jeg tør indestaa for, at ingen Steder administreres Kasser, hverken offentlige eller private, paa en mere forsvarlig Maade, end Arbejdsløsheds-kasserne administreres, fordi baade Medlemmerne og Kassernes Ledere er interesserede i, at der ikke finder Misbrug Sted, ikke mindst Medlemmerne, der jo maa betale en meget væsentlig Del af det, eventuelle Misbrug koster.

Det ærede Medlem fremdrog Spørgsmaalet om Arbejdsgivernes Bidrag. Jeg havde egentlig den Opfattelse, at vi sidste Aar, da vi gennemførte Loven, var klar over, at vi inden alt for lang Tid maatte enes om en Forhøjelse, alle Parter var enige om, at det Beløb, der blev afsat som Bidrag fra Arbejdsgiverne, slet ikke kunde dække de Omkostninger, man paalagde Arbejdsløshedsfonden. Paa det daværende Tidspunkt var det imidlertid af mange forskellige Aarsager ikke muligt at gennemføre noget saadant, men nu, da vi endelig bringer hele Forsørgelseslovgivningen og Arbejdsløshedslovgivningen o. s. v. ind

under faste Former, vil det da være naturligt — naar man paa Forhaand ved, at det Beløb, der betales, ikke tilnærmelsesvis er i Stand til at dække de Udgifter, Fonden har — at foretage en Forhøjelse. Den Forhøjelse, der her er Tale om, naar end ikke op til det Beløb, som Loven af 1924 fastsatte, for slet ikke at tale om Loven af 1921. Jeg synes, det er et meget beskedent Beløb, og jeg henstiller, at vi under de kommende Udvalgsforhandlinger kan ordne os vedrørende dette Spørgsmaal.

Overfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der jo ogsaa omtalte Arbejdsgivernes Bidrag, kan jeg henholde mig til, hvad jeg har udtalt overfor det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Hvad der gælder for det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, gælder ogsaa for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og jeg tror, at han i alt Fald er enig i, at vi maa søge disse Beløb forhøjet, hvis Fonden overhovedet skal kunne løse sin Opgave, thi ellers vil Resultatet blive det, at Gælden til Staten stadig summeres op. Ganske vist kan Fonden nu laane hos Staten, men det bliver jo i Fremtiden saaledes, at Fonden altid staar i Gæld til Staten, og derfor bliver Bestemmelsen om, at Arbejdsgivernes Bidrag helt eller delvis kan falde væk, jo bare en Morsomhed, som Loven indeholder.

Med Hensyn til Nødhjælpsarbejder mente det ærede Medlem, at den 15 pCt.s Løn-sættelse burde opretholdes. Det ærede Medlem ved jo, at baade de, der skulde bruge Bestemmelserne om Nødhjælpsarbejde, og de, der skulde udføre dette Arbejde, har været misfornøjede med de Bestemmelser, Loven indeholdt, og det har ført med sig, at der er sat meget lidt Nødhjælpsarbejde i Gang. Og naar man nu skal rette paa Forholdet overfor den ene Part, er det dog rimeligt ogsaa at gøre det overfor Arbejderne, thi det nytter ikke, at den ene Part bliver nogenlunde tilfredsstillet, hvis saa den anden Part, i dette Tilfælde Arbejderne, lægger Nødhjælpsarbejderne Hindringer i Vejen. Derfor haaber jeg, at det ved Forhandlinger vil kunne lykkes os at blive enige ogsaa om dette Spørgsmaal, og jeg henstiller blot, at denne Udvalgsbehandling bliver kort, saaledes at vi snarest muligt kan faa Loven gennemført.

Søren P. Larsen: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger vedrørende den saglige Side af Lovforslaget. De Udtalelser, der er fremsat fra de andre Partier, viser jo, at man er klar over, at man har en vis Pligt til at skaffe Midler til Arbejdsløsheds-